

оставами в надежда за добар отговор.

Ноември
21

Ваш отец доброжелател
Димитар Стоянов

[Отстрани в полето:] Да ви явим заради Й[о]ва, че е сгодихм[е]. Оставиха ни-
шан³⁶⁻³ да е забележана, до[ко]гато си испроводим [по-]големити [й сестри].

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 276, л. 5-6. Автографи на Д. Стоянов Кехайов и друго лице.

№ 37

1880 март 16, [Жеравна].

Писмо от Люца Д. Стоянова до В. Д. Стоянов във Варна

1880 год[ина], Марту 16-ий

Драгей м[и] бати!

Като става 2 године, как не сме ся вижале, ас като ся казвам стара жена 2 година, но пак братова милос[т] не забравяме всечкому. И тая зима като преседяха наще о[в]че-ри свако Цонко и Иванчю³⁷⁻¹ и всеке ден ходехме о мамени, та ге навеждахме³⁷⁻², че както и знайте, че бяха малко кефсис³⁷⁻³, всеке ден и всяка мену-та ве споменавахме. Тий като кефсис, че им мачно и всеке ден плачяха, че биле честите да имат такива рожбе славне на света. И миналию понеделник като пров[о]дихме сваку Цонка и Иванчя, като ся върнахме от баиря и додаха, та не известиха, че сми имале писма от вас и станахме [в]сички, та отидахме и к[а]то го прочетахме много ся зарадвахме, че сти имале машка рожба. И честито ви име Иванчю.¹⁰⁶ Ас мисля, че е на мой Иванчя кращено. Нека да е живо, че шы го дадем пре свака мо Иванчя овчер. Задолжеваш буля и Ганка да ни пишат писмо да ги резберем, че много ни е мачно. Иванчо ма задалжява да ти пиша песмо. Много искаше да ма доведе, но ас не рачих, че [ги] нема булени. Но ако е рекал Бог, може да излезим, че то е в Балчишката кааза село Акчелар.³⁷⁻⁴ Сички ви поздравляваме наше и домашне, и особно преемнете поздравлението от Данаилчя, че е много добар маш. Всеки ден ходи на училището с очениците и играй на талим.³⁷⁻⁵ И като пиших песмото, даржеше ме дивитю³⁷⁻⁶ [и] иска да пише на [в]у[й]чя си писмо. За сега сваршям.

Ас, тв[о]я сестра Люца Демитрова.

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 276, л. 7. Автограф.